

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): I Overensstemmelse med det Tilsagn, jeg afgav ved Lovforslagets første Behandling i dette høje Ting, tillader jeg mig at stille dette Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der foran § 1 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Til § 1, Stk. 3, i Lov Nr. 478 af 14. September 1940 om Arbejdsforhold føjes som nyt Punktum:

„I Sager, hvor der i Henhold til Bestemmelsen i Stk. 2 er indtraadt en særlig Repræsentation for Arbejdsgiver- og/eller Arbejderinteresser, og hvor der inden for Nævnets Medlemmer er opnaaet Flertal for Sagens Afgørelse, kan den Part, hvis Interesser har været særskilt repræsenteret, inden for en Frist af 1 Uge begære Sagen forelagt Formandskabet til Afgørelse.““

Hvis dette Ændringsforslag vedtages, foretages deraf følgende redaktionelle Ændringer.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Rager: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for Fremsættelsen af dette Ændringsforslag, der efter mit Skøn fuldt ud raader Bod paa det af mig ved første Behandling fremdragne Misforhold vedrørende den nugældende Lov. Jeg anbefaler, at man stemmer for Ændringsforslaget.

Krag: Til den Tak for det af den højtærede Arbejdsminister her stillede Ændringsforslag, som nu er fremført af den ærede radikale Ordfører, kan jeg ganske slutte mig.

Jeg vil dog gerne gøre den Bemærkning, at jeg betragter det som givet, at naar der i Ændringsforslaget tales om „den Part, hvis Interesser har været særskilt repræsenteret“, menes der saavel Interesser, der ikke er repræsenterede ved nogen Organisation, som Interesser, der er repræsenterede ved en Organisation, men en Organisation, som staar uden for de to Hovedorganisationer, Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund. Jeg tvivler i og for sig ikke om, at det er Meningen, men jeg vilde dog sætte Pris paa at faa det bekræftet af den højtærede Minister.

Jeg tillod mig ved første Behandling

at udtale en vis Forbavelse over, at Formandskabet i Arbejds- og Forligsnævnet, som jo dog er de almene Samfundsinteressers Varetager, ikke havde Adgang til at deltage i Afstemningen i Nævnet. Jeg maa vedvarende være af den Opfattelse, at en saadan Ret burde de have, og jeg mener ogsaa, at de burde have Pligt til at stemme, saafremt en af Parterne ønskede, at Formandskabet skulde deltage i Afstemningen. Jeg beklager, at jeg ikke har fundet Tilslutning til denne Betragtning hos den højtærede Minister, men jeg kan ikke undlade her ved anden Behandling at sige, at det har ikke været min Opfattelse, lige saa lidt som mit Partis, at et saadant Forhold Formandskabet og Medlemmerne imellem i Arbejds- og Forligsnævnet kunde etableres.

Jeg vil gerne gøre en yderligere Bemærkning, nemlig angaaende § 4, 2det Stykke, hvor det siges: „Skønner Nævnet, at Sagen er af uvæsentlig Betydning, kan Nævnet afvise Sagen, i hvilket Tilfælde Fællesudvalgets Afgørelse er endelig.“ Nu er Sagen jo den, at i Fællesudvalget kan det samme Forhold indtræde med Hensyn til Majorisering af den uorganiserede Part, som gør sig gældende i Arbejds- og Forligsnævnet, og paa hvilket der nu er raadet Bod ved det stillede Ændringsforslag, som sagt et meget væsentligt Fremskridt. Har en saadan Majorisering fundet Sted fra Hovedorganisationernes Medlemmers Side i Fællesudvalget og Sagen gaar til Nævnet, saa har jo i Henhold til Ændringsforslaget den uorganiserede Part eller den Part, der staar uden for Hovedorganisationen, Adgang til at indanke Sagen for Formandskabet, vel at mærke, hvis Sagen ikke ved Afstemning afvises af Repræsentanterne for de samme Interesser, som har afgjort Sagen i Fællesudvalget, afvises som værende af uvæsentlig Betydning. I Tilfælde af, at saadan Afvisning finder Sted, saa kan den uorganiserede Part eller den Part, der staar uden for Hovedorganisationen, jo ikke faa sin Sag frem for Formandskabet.

Det kan dog maaske være betænkeligt i visse Tilfælde, selv om jeg jo nok forstaar, at man har villet hindre, at ganske ubetydelige Sager kom til at beskæftige Formandskabet som Appellinstans. Det kan jo være en Sag, som ganske vist kun angaar faa Personer, og som derfor ikke kan siges at have nogen synderlig Betydning i Henseende til Arbejds- og Lønvilkaar for en Flerhed af Personer her i Landet eller Organisationer, og saa afvises den, uden